

რედაქცია

გადაცემის პრინციპები... გიორგი ბერიძის წინამძღოლობით... რედაქცია ვ. შ. რედაქციის მისამართი: ვ. შ. რედაქცია, ქ. თბილისი...

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათის გარდა

შანი განცხადება

დღი ასობით ასობით... შანი განცხადება... რედაქციის დასახელება...

ცალკე ნომრები

„დროებისა“

თფილისში ისყიდება: შვეიცარიის შახეთის სააგენტოში, აზნაუროვის თამბაქოს მაღაზიაში და თვითონ რედაქციაში (პროსპექტზე თ. ივ. მუხრანსკის სახლებში).
ქუთაისში ივ. ნიკოლაძის და შვილების მოდის მაღაზიაში და გერარდის წიგნის მაღაზიაში.
ამას გარდა შოთი-თფილისის რკინის გზის გაგონებში კანდუქტორებთან.

ტელეგრაფები

(ხალხთა შორის სააგენტოს)

კატარბურლი, 23 თებერვ. ზუტურბურდის გუბერნიის საერთო კრების უკანასკნელმა სხდომამ მიიღო ხმა-სანის შაკევისაგან შედგენილი თხოვნის პროექტი, რომლისთვისაც უნდა შედგენილიყო ამჟამად არსებული სახელმწიფო აბსტრაქტის თხოვნის დამხმარებლობის აქტის დამუშავება...

კატარბურლის ბირჟა, 23 თებერვალს.

ბანკის ბილეთები: მან. კაპ. პირველი გამოცემისა — 95—75 მეორეისი — 93—25 მესამესი — 93—50 მეოთხესი — 93—12

„დროებისა“ ფელტონი, 25 თებერვ.

თეატრი

„მეტის - მეტისა — ცეტის — ცეტისა“ ნათქვამია და ეს ანდაზა სწორით რომ მოწყობილია ამ კვირის წარმოდგენაზე. საყველიერო ბელაგანურ-პიესებზედ ლაპარაკი არა ღირს და ჩვენ მხოლოდ პირ-და-პირ მეტენფისი — მეტისის ქალზედ ვიტყვიოტ ცოტა რამეს.
იმან მიიღო ხუთი სხვა-და-სხვა საჩუქარი და მეექვსეც ყველიების გვერდით. წარმოდგენის გათავების შემდეგ გარეთ უცდიდნ ზოგიერთები, რომელთაც ტაშის-კერით, ბრაჟოთი და ჩირაღდანით გააცილეს, და ესეები ყველა ჩვენ მოსაწონათ ვერ დაგინახეთ.

ალმოსავლეთის პირვ. — 90—59 ალმოსავლეთის მეორე — 92—50 ალმოსავლეთის მესამე — 92—50 მქრო, 1/2 იმპერიული — 7—81 თფილისის სააღვ. მამ. ბანკის გირაოს ფურცელი — — — შინაგანის 5% სესხი ბილეთები: მან. კაპ. პირველი სესხის — 225—25 მეორე სესხის — 222—50 1 მანეთი ღირს: ლონდონი — 25—09 პენსი ზამბურლი — 214—62 ცენტი პარიჟი — 265—50 სანტიმი ვენა — 129—50 ჰფენიგი ჰაგვასიის კერასინი — — —

გურიის ვაარსიაზა.

ტფილისი, 24 თებერვალს.

დღევანდელს „დროებისა“ №-ში მკითხველი იპოვის ბურილამ გამოგზავნილ კორესპონდენტის, რომელიც შიაც ავტორი წარმოგიდგენს ბურული სამღვდლოების დაცემული მდგომარეობას და სწუხს, რომ ეს ამდენი ხანი ბურიის ეპარხია იმერეთში დამცავალი კეცელებული არის. ძორესპონდენტის ჰაზრით, თუ მართლა ბურიის ეპისკოპოსმა დათხოვნის ქალაქი შეიტანა მთავრობასთან, საუბრებებზე იქნება ბურიის ეპარხია ისევ იმერეთს შეუერთდეს, როგორც იყო 1844 წლამდის.
ჩვენის მხრით უნდა დავმატოვებატ. კორესპონდენტისგან მოყვანილ ცნობებს, რომ ბურიის ეპისკოპოსმა, მართლა, გამოგზავნა საქართველო-იმერეთის სინოდის კანტორაში დათხოვნის ქალაქი და ამასთან ბურიის თავად-ახნაურობა-

ამ გვარად დასაჩუქრება მეტენფისის მეტის-მეტი იყო. არავინ იფიქროს, რომ ის საჩუქრები გვეშურდეს მხედის ქალისათვის. არა; ნეტავი ათასი იმოდენაც ეჩუქებო! თუ კი ქართველების ფულები ას-ას და ორას-ორას თუმნობით ჩადის იმისთანების ჯიბეში, რომლებიც ჩვენთვის, არა თუ გამოსადეგარი, მაინებელნიც არიან, მაშ ჩვენ მცირედენი ჯილდო ჩვენებისათვის რათ დაგვეწავნება? მაგრამ აქ სულ სხვა მიზეზი გვალაპარაკებს.
სცენა საზოგადო ასპარეზია, კერძო მოედანი არ გახლავს. აქ უნდა ფასდებოდეს ნიჭი, შრომა, ნამსახური და ღვაწლი და არა მისთანა რამ, რომელსაც მხოლოდ სცენის გარე აქვს ფასი და მნიშვნელობა.

მაც, თავიანთ წინამძღოლის საზღალოდით, ითხოვა, რომ ეპარხია არ გაეუქმებიათ ბურიში, როგორც გაერკველა ამაზე ხმა საზოგადოებაში. სამღვდლოების თხოვნაზე კი ჯერ არაფერი ვაგვიგონია.

მსეთ მდგომარეობაში არის ბურიის საქმე: უმეტარი და ზნეობით დაწეული სამღვდლოება, რომელიც იმერეთთან შეერთებას ფიქრობს; თავად-ახნაურობა ცალკე ეპარხიის მსურველი, ეპისკოპოსი თანამდებობისგან ხელ-აღებული და მთავრობა, რომელიც ჰამლეტის მონოლოგს კითხულობს ბურიის ეპარხიის თავზე.

რა უფრო სასურველია და რა უფრო გამოსადეგი ბურიისთვის? შეიძლება ბურიის ეპარხიის იმერეთთან შეერთებას ჰქონდეს ის განმაცხოვრებელი ძალა, რომელსაც ფიქრობს კორესპონდენტი თუ ეს შეუძლებელი საქმეა?

ამ პირ-და-პირ დადგენილ კითხვას, ჩვენ პირ-და-პირ ვასუხს მიეცემთ. ეს შეუძლებელი საქმეა. და აი რასთვის.

იმერეთის ეპარხია უ-ბურიოთაც ერთობ დიდია. იმას შეადგენენ: სააბხაზო, სამურზუყანო, სამეგრელო, იმერეთი, რაჭა, ლეჩხუმი, სვანეთი, — ეს ამდენი ხალხი, ამდენი ენა, ამდენი ზნე, რომელთაგან თითოეულს უნდა თავისი სულიერი თავი და თითოეულს ჰყავდა კიდევ, თითოს ნაცვლად, რამდენიმე ეპისკოპოსები და მიტროპოლიტები... მართი ეპისკოპოსი, რაც უნდა მაღალი ჰყუის და თავდარიგის კაცი იყვეს, ძნელათ გაწეება ამ სიერცეს, რომელზედაც ეს ხალხები ცხოვრებენ და ბურიის მიმატება სასულიერო მმართველობისთვის სწორეთ იმ ერთ წვეთს შეადგენს, რომ-

ჩვენ პირადათ იმ ჰაზრისა ვართ, რომ მხედის ქალი მომაღალში შესამჩნევი არტისტკა შეიქნება; თუ კი სწავლა-ბეჯითობას მიჰყოფს ხელს; მაგრამ ჯერ კი, ეს ბუნებისაგან კარგათ დასაჩუქრებული ახალ-გაზდა ქალი, სათეატრო ანა-ბანას არ გასცილებია, არც დიდი ხანია თამაშობს რომ ნამსახური რამ მიუძღოდეს, და მაშ ისეთი მიღება რა იყო მაშინ, როდესაც საფაროვის ქალი, რომელიც დღეს ისე მაღლა დგას შედარებით მხედის ქალზედ, როგორც იალბუზი მახათაზედ, სრულიად დაუჯილდოებელი დასტოვეს?
მიმოვრებთ, რომ სცენის გარეგან-ანგარიშებს, პირად-სანდომიანობასა და უსანდომობას აქ ადგილი არ უნდა ჰქონდეს!..

ლისაგანაც გაპირებულთი „სასემელო“ გადადის ქურჭლიდამ.

მს ერთი დაბრკოლება.
ბურიის საკუთარი გარემოება უფრო მომეტებული საბუთებით ითხოვს ბურიში ცალკე ეპისკოპოსს. ჯერ ერთი, რომ სამღვდლოება, როგორც გვეწერს ადგილის კორესპონდენტი, გონებითი და ზნეობითი მხრით ცოტა არ იყოს კოჭლობს. ასე რომ იმ მდგომარეობაში, რომელშიც ისენი ეხლა არიან, მათი ზნეობითი გავლენა გურულების ყოფა-ცხოვრებაზე, ფუჭი სიტყვა არის და, მაშასადამე, სამღვდლოების მოვალეობა რჩება აუსრულებელი... ამ გვარი სამღვდლოების აწევა, მათი რიგთან გზაზე დაყენება და გარეგნათ მინც მოვალეობის ასრულებინება შეუძლია ისეთ პირს, რომელიც იქნება აღჭურვილი ჰყუით, ზნეობით და საკმაო უფლებით. მს პირი ბურიის სამღვდლოებისთვის სხვა ვინ უნდა იყოს, თუ არ ბურიის ეპისკოპოსი, რომელმაც უნდა იკისროს იმის ხელმძღვანელობა. ზონებითი და ზნეობითი მდგომარეობა, რომელზედაც ვამბობთ ჩვენ, იმ გვარი თვისებისანი არიან, რომ შორეული (მუთაისელი) ეპისკოპოსის მოძღვრება და სწავლა ვერ მოაწევს ბურიის მღვდლამდის. იმას უნდა კაცი, რომელიც მუდამ იმის გვერდით იყოს და მუდამ გზას უჩვენებდეს...

თუ არ უმეტესი, იმდენივე საქმეობა ეპისკოპოსისა წარმოდგება თითონ ხალხის მდგომარეობიდან და ქართული ეკლესიის ინტერესიდან. იქ, სადაც საზოგადოებრივი ცხოვრება წარმართებულია, როგორც რიგი არის, ეკლესია უნდა ეხმარებოდეს

მართალია, უსამართლოდ დაჩაგვრანიჭიერისა და საიმედო მუშისა, რა ასპარეზზედაც უნდა იყოს, ცოდვად და საძაგლობა; მაგრამ უზომო წახლისებაც კი მაინებელია და ამის მაგალითები თვალ-წინ გვიდგას.

სათეატრო ასპარეზი ყველგან საზოგადოთ ისეთი რამ არის, სცენას ისეთი ხასიათი აქვს, რომ იმოდენი უსამართლობა, შური და ერთმანეთის ორმოს გათხრა არც ერთ სხვა ასპარეზზედ არ მოხერხდება. არა თუ ახალ-გაზდა ნიჭს არ ეძლევა ზშირათ გზა; გამომდგარ და გამოსულ არტისტებსაც ზშირათ ბოლო ეღებათ უსამართლობით. რაც უნდა უმალღესი ნიჭის პატრონიც იყოს არტისტი, თუ კი იმას შესაფერ რილებს არ მისცემ და განძრახვით სხვა რილებში გამო-

